

KOLOZSVÁRI KÖZLÖNY.

SZERKESZTŐI LAKÁS:

Kül-monostortutca 181. szám.

Megjelen: e lap hetenkint 3-szor u. m. kedden, csütörtökön és szombaton délel. Ára évfolyamra 3 ft. o. é.
Hirdetési ár: 5 hasábos sorért 1-ör 7 kr., 2-ör 6 kr., 3-ör 5 kr. o. é. s minden hirdetés után 30 kr. bélyegdíj. Előfizetés s hirdetés a kiadó-hivatalnál kezeltek.

A nyitlert cikkek sora után 20 kr. előfizetése mellett a szerkesztőséghez czimzandók.

KIADÓ-HIVATAL:

Középúton, STEIN J. könyvkereskedése.

S z e m l e.

(H.) Ha valaki itt, a keleti Kárpátok közt, a harci híreket netalán azon nem csekély megnyugvást adó hittel olvastatja, hogy mi, erdélyiek, mint valami kényelmes páholyból fogjuk szemlélhetni a véres dráma lefolyását: bármennyire sajnáljuk is, kénytelenek vagyunk e hitében megzavarni.

E hitre az eddigi fejlemények sok tekintetben feljogosíthatnak ugyan. Austria hadereje a legfőbb pontokon, Porosz- és Olaszország felől van összpontosítva; úgy látszik mindenekelőtt a poroszokkal akar végezni, s aztán az olaszokkal; a dél-keleti határszéleken — úgy szólva — semmi komolyabb hadi előkészület, minél fogva bárki is méltán képzelheti itt magát — távol a véres események színpadától.

De, imé, egész valószínűséggel merlí fel most azon eshetőség, hogy az olasz és német kérdéshez a keleti kérdés fog csatlakozni, s Austria három oldalról lesz elfoglatva, midőn a nagy drámai actióhoz mi is oly közel eshetünk, hogy a vér, ugyiszolva, arcunkra fecskendhet.

A párisi conferentiában képviselt hatalmak megjáratása állítólag felhatalmazta a portát, hogy a Dunafejedelemségeket szállja meg, s a „Memorial Diplomatique” szerint Oroszország csak a háború kitörésére vár, hogy 150,000 emberrel szintén benyomuljon Rumániába, s megragadja a kedvező alkalmat, hogy régi terveit Törökország irányában valósítsa, Austria eléggé el lévén foglatva egyebütt. A „Patrie” tudósítása szerint a török hadtest már be is nyomult volna, a mi ha akár most, akár később valósul, komoly következményekre számíthatunk Oláhország felől, s e következmények Erdélyt nagyon közelről érdeklik.

De nem kevésbé lehet közömbös reánk nézve azon conjectura, mely szerint Austriának kárpótlásul Veleuczéért a Dunai-fejedelemségeket szánták volna, s erre nézve — bizonyos feltétel mellett — III. Napoleón is szívesen hajlandó. Rézultokról — nem is számítva azt, hogy e terv valószínű — e nagy küzdelem nélkül — ez eszmé iránt magyar szempontból semmi előszeretettel sem viseltethetünk.

Ezek szerint a délkeleti határok felől is fellegek tornyosulván, nincs miért szerfelett kényelmes páholyban képzeljünk magunkat.

A mi a naponta várható porosz hadműveletek irányát illeti, erre nézve oly körülmény jött közbe, mely egészen megváltoztatja eddigi nézetünket, miszerint a háború valószínűleg először is Porosz- és Szászország között fog kitörni.

Egy berlini telegramm szerint a porosz cabinet föltétlen semlegességet követelt a hannoverai királyságtól. Hannovera azonban Poroszország ellenében a német szövetség mellé állott, mi által a Holsteinban levő osztrák csapatok állása figyelemre méltólag biztosítva van. De Poroszország különben is rég vágyik e szomszédját elnyelni, s most kétszeresen felbírva érezné magát, hogy ez iránti „étvágyát” kielégítse. Hannovera 700 □ mérföldnyi terület, 1,800,000 lakossal. Fekvése olyan, hogy ha elesik, egy gát lesz ketté vágva, a porosz birodalom mostani két fele egygyé olvad, Németország északi része egységesítve van, s az elbei hercezségekben lévő austriai haderő is izolálva lenne hazájától. Berlini kormánykörökben már tárgyalják is e királyság bekebelezését.

Ezek után nem csoda, ha most oda fejlődnek a nézetek, hogy a háború nem Szászország, hanem a hannoverai királyság megtámadásával fog kezdődni!

Pest, május 14. 1866.

(D.) Tegnap a követi körben nagy időtöltésül szolgált a bécsi „Presse”, mely azon hírt hozta, hogy Majláth Déák Ferenczről lényeges engedményeket eszközölt ki a reichsrath eszméjének előnyére, s hogy egy csonka magyar miniszterium kinevezése közel kilátásban áll.

Valjon honnan szedik a lapok levelezői azon híreket, melyeknek positiv színezetet tulajdonítanak, s melyben még árnya sincs a valóságnak.

Éppen ellenkezőleg feltűnhetett akarki előtt, hogy Majláth Pesten több napot időzvé, az ország valódi mérsékelt közvéleménye képviselőjével politikai érintkezésbe nem jött, s éppen ez mutat politikai életünk hamis állására, hogy lehet kormány az ország felett, mely a közvélemény kitudására vagy irányzására, s különösen most a kiegyenli-

tés utainak lehető egyenlítésére az érintkeztetés minden utait felhasználni nem törekszik.

És így a képviselők háza működik magára, utasítva a kérvényeket a kinevezendő miniszteriumokhoz s kötelessége szerint ignorálva a mostani kormányt, mely szerkezetében s minőségében az ország positiv törvényeinek meg nem felel; a kormány pedig várja a bizottmányok működésének jövő eredményét vagy talán eredménytelenségét, a mi attól függ, ha a közös ügyi bizottmány föllelendi azt a bölcsesség követ, melyre a birodalom két részének összetartozását szilárdan s megnyugtatólag basirozni lehetend.

Négy fontosabb bizottmány van, melyre a legnagyobb feladat vár az állam megrongált alkotmányos gépezetének utbaindítására, u. m. a közös ügyek, az unio, a nemzetiségi és a megyék s községek szervezését tárgyaló bizottmányok. A főkérdés egyelőre ezeken fordul meg, s úgy látszik, a kormány beváró állást tart talán addig, míg a bizottmányi munkálatok irányával megismerkedik, s talán azután majd gondol valami oly elhatározás ajánlatára, melyet ha előbb ajánlott s elfogadtatott volna, talán ma egy a külpolitikai kérdésekben, mint a békekérdések előhaladásában másképp állanánk.

Itt is csaknem annyi kőszá hir kering, mint a vidékeken. Majláth itt mulatása alkalmával éppen úgy futott szét azon hir, hogy ő a gratzi sugalmazott lap által előre hirdett nagy elhatározásokat, mint azon ellenkező hir, hogy éppen az országgyűlés feloszlatásáról szóló királyi decretumot hozta zsebben, mialatt ő exelja itt valamelyik, nem is tudom már melyik hitelintézet könyveinek megvizsgálásával legtöbbet időzött, s a meny nyiben politikai érintkezése volt, az inkább azon férfakkal történt, kik a felsőláz utóbbi vitakozása alkalmával felállíták a miniszteri felelősség eszméjét parlamentáris jog nélkül, azaz: a felelősséggel kiválólag felfelé.

Nehezen hiszem, hogy most egyelőre a kormány az országgyűlés feloszlatására gondoljon, mert valóban, ha a mostani országgyűléssel, hova az ország legjobb kapacitásai s egyszersmind leghiggadtabb emberei jutottak be, s hol az utopiáktól ment törvényesség szolgál a politikai működés kiváló irányadóul, s hol még a baloldal is oly higgadt mérsékeltséget tanusít, a minőt nem minden baloldalon lehetni tel, ha ez országgyűléssel a kormány nem tudhatja kiegyeztetni a korona érdekeit, úgy valóban hihet akárhány országgyűlést össze, a nélkül, hogy azon sikert, melyet most az ország jogainak méltányos elismerése s érvényesítése kezébe adhatna — jobban és biztosabban elérhetné.

Vannak a nemzeteknek vívmányai, melyeket az idő szelleme fejtett ki és érlelt meg, s honnan visszalépés nem történhetik, legalább is békés és igazságos uton nem, ily vívmányai a magyar királyságnak a népképviselő, a felelős kormány s az ezek mellett nélkülözhetlen országos egység és önállóság. E vívmány a század szelleme, s ezt visszavonni, meghiusítani nem lehet. Ezzel mindenek előtt tisztába kell lenni a kormányoknak, ha a nemzet közszellemét kibékiteni törekszenek.

A kormánynak csak ezen felfogása s az uralkodó felség előtti méltatása teheti gyümölcsözővé azon munkásságát az ország képviselőjének, mely most, midőn már a kijelölt bizottmányok mind meg vannak választva, ténylegesen kezelését viendi.

E bizottmányok megválasztva lévén, most már az országgyűlés mondhatni azokba oszlik fel, azoknak kell összeállítani az anyagokat és az alapeszméket, melyek aztán a képviselők együttes tárgyalásának alapul szolgálnak.

Világosan látható, hogy ezen hosszadalmas eljárás mennyire megelőzhetné volna az uralkodás az által, ha az ország törvényes miniszteriumait mindenek előtt visszaállítja s az ide bealkalmazandott szakemberek, az adatok megszerzésében a kormány hatalmának befolyása által gyamolítva gyorsan és biztosabb adatok alapján állíthattak volna össze kidolgozott törvényjavaslatokat az országgyűlés tárgyalása alá. Így e kötelességet, a mely alkotmányosan rendezett államokban a miniszteriumokat illeti, a bizottmányoknak kell

sokkal hosszadalmasabban s sokkal több tapogatózások közt előállítani, a mi valójában sokkal több időben s több pénzben is kerül, mintha az uralkodás az ország kormányát bátran és egyszerre a normális állapotra állította volna vissza.

A választott bizottmányok közül a közös ügyek, a nemzetiség és a horvát ügybeni már munkálkodását elkezdé, az unio-bizottmány a napokban kezdi meg első üléseit; a bizottmányok egy részét tegnap választotta meg a képviselőház, s hétfőn lesz tudva a szavazat eredménye; valószínűleg, hogy ezek közt a megyék s városok rendezésére kiküldött bizottmányok kellenek kiválólag sietni működésével, mert a kérdések legelsőbbikei: a közös ügy, az unio, a nemzetiség és a megye; ezek alapjai alkotmányunk restitutójának, ezek a vasutvonalok, melyeken az alkotmányosított gőzszekeret utbaindithatni.

A különböző bizottmányokba az összes képviselői személyzet be van osztva, igen sokan két, sőt három bizottmányban is részt vesznek, s az ilyeknek valóban elég teendőjük leend. Fáradozását azonban senki sem kiméli, habár nincs is háta mögött a remény azon biztató istennője, mely a fáradozót a süker biztos ígérete által lelkesíti s bátorítja.

Nem lehet tagadni a politikai lehangoltságot, miután várni lehetett, hogy a kormány megértvén feliratainkból a nemzet óhaját, békülési szándokának s a trónon kimondott jogfolytonosság érvényesítésének valamely vigasztaló tényben adandja életjeleit. Talán azonban a birodalom felett gyülekező villámok elleni gyors intézkedések elfogják egyelőre a figyelmet a belkérdések elől, vagy talán várni akar a kormány a bizottmányok munkálataiban jelentkező irányra, hogy ahoz képest ereszsze szólnak, vagy huzza összebb vitorláit?

Mindenesetre az országgyűlés sík tengeren áll, honnan ma még a révpártot nem láthatja, s a miben bizhatik s bizhatunk mindnyájan, az csak is az örök igazság és az idő.

A magyar országgyűlés, a reichsrath s a helyzet.

Néhány nap alatt a bécsi centralisták — úgy látszik — megtanulták, hogy a jelenlegi kormány a mostani súlyos körülmények közt is sokkal több öntudat s határozottsággal foglal állást a szeptember 20-iki manifestum terén, hogyssem hirlapi demonstrációk által — melyek megett nem a népek közvéleménye, hanem csak egy hitelét eljátszott párttörődék áll — magát oly engedményekre bagyná rábeszéltetni, melyek elveivel ellenkeznek, s egyebet se jelentenének, mint visszatérést a februári charta mesterkelt álláspontjára.

Már multkorai főcikkünkben kiemeltük, s bizonyára nem is volt valami magasztos neme a patriotizmusnak, hogy e párt emberei a növekedő szükség, úgy szólva a szorult helyzet „előnyét” kívánták felhasználni arra, hogy a kormányt hamis térre csábítsák, hogy egy zaklatólag ajánlott újabb experimentum elfogadtatása által maga maga alatt fűrészelje el a fát.

A buzgó tanácsadók egész terve megett se több se kevesebb, mint azon törekvés rejlett, hogy a birodalom eszméjének sulypontját a februáriusi patens által teremtetett, mesterkelt árnyalakban visszacsempészszék a reichsrath institutójába, mely oly alkalmas volt a hatalmat az ők kezükbe játszani, s a birodalom népeinek nagy részét — ellentállásra lelkesíteni.

Képzeljük mily nagy szolgálatot tesznek vala a birodalomnak, ha egy könnyebben zavarba jövő kormányt, minő a mostani, kivethetnek vala szép eszéből! Mily hathatósan öntöttek volna bizalmat az általuk egyébre se, mint minden áron bizalomra tanított népek keblébe! Hogyan lelkesítették volna a magyarokat, székelyeket, horvátokat, csehekét, lengyeleket stb. áldozatkészre! Mily imponáló alakban emelkedett volna ki a birodalom eszméje egy reichsparlamentben, melyről a birodalom nagy része hallani se akar! S hogyan esett volna kétségbe Bismark, a ki talán maga is számított arra, hogy a mostani evolutiók közepette a kormány fejét vesztve, nagy hamar hazaküldi a magyar országgyűlést s összehívja a reichsrathot, vagy visszalép, s helyet ad ismét egy jó Schmerlingnek, a ki a birodalmat oly sikeresen tudta egységesíteni — a papirosan.

De a kormány, melynek más talán természet-

tesebb fogalma van az egység s valódi erőről, úgy látszik, maga is mindent elképzelte, s alkalmasint jól megfontolván, mit tenne elfogadni az ilyen tanácsokat, figyelemreméltó határozottsággal állott ellent, s nem hagyott semmi kétséget fenn aziránt, hogy nem megy belé a kelepezőbe, hol nemcsak maga bukne el, hanem talán a birodalom legmagasb érdekei is veszélybe döntethetnének.

Nó már most a februariasták se ámitják többé magukat aval, hogy ez uton a Schottenthor előtti házba jutassanak, s alkudozni kezdenek.

A legmérebb centralista lap, az „Öst. D. Post” maga kezd tiltakozni, nehogy előzslassák a magyar országgyűlést! maradjon az is, de hívják össze a német-szláv tartományok képviselőit is.

„A magyar országgyűlés együtt léte — ugymond e lap — a mostani helyzet egyik vigasztaló fénypontját képezi!”

„A magyar országgyűlésnek már csak jelenléte is biztossági ventillum minden oly törekvés ellen, melyek a Luföldön kísérletbe hoztattak. Gondoljuk meg, hogy Klapka is azt nyilatkozta: nem a menekülteknek, hanem az országgyűlésnek kell az ország sorsa felett határozni!”

„A pesti országgyűlés elnapolása tehát oly sajnós hiba volna, melytől óvakodni kell! Ne arról legyen szó, hogy a Lajthán tul elnapolassék az országgyűlés, hanem hogy a német szláv tartományok képviselőit is hívják össze!”

Odáig érkezünk tehát, hogy még a legteljesebb centralista német lap, az „O. D. Post” is elismeri, hogy, mikor baj van, a birodalom is veheti valami hasznát a magyar országgyűlésnek, s maga inti most a kormányt, nehogy megfoszsa a birodalmat e loyális testület becses támaszától e nehéz napokban; sőt inkább másfelől keresen hasonló támaszt — a reichsrathban!

De, imé, a kormány — s pedig csakugyan nem oly napokat élünk, hogy Bécsben mindent jól meg ne fontolnának — a kormány, mondjuk, sehogysse látja át, minő támaszt nyújthatna a reichsrath, sőt felhivatalos lapja, az „Öst. Ztg.” ujabbán kimondja, hogy e terv egyáltalában nem találhatik életrevalónak. „Arra — ugymond — hogy a birodalmi tanács összehívását sürgetők a dologra nézve nincsenek tisztában, legdöntőbb bizonyíték az, hogy kívánataiknak nem tudnak határozott formát adni. Mig némelyek a tágabb birodalmi tanács össze nem hívása miatt panaszkodnak, addig mások a szűkebb birodalmi tanács összehívását sürgetik (sőt egyik „névtelen” birodalmi tanácsos is meglegednék). Nem tökéletesen különböző kívánságok-e ezek mind kiindulási, mind célpontjukra nézve? Hátba az ember még azt is tekintetbe veszi, hogy némelyek landtagok egybehívása után sovárognak, akkor aztán kénytelen átlátni, hogy jelenleg Austriában nincs megállapodott közvélemény, s ha a kormány ilyekhez is a tágabb vagy szűkebb birodalmi tanács összehívása által kívánataikat kielégíteni, az valószínűleg eredménytelen kísérlet lenne, mely az államjogi vizsálat még jobban elmérgesítené.” Végül pedig kijelenti a felhivatalos lap, hogy a kormány Austria jövőjének zálogát továbbra is csak a népek szabad megegyezésében fogja keresni, nem pedig egyes kívánatok egyoldalú kielégítésében.

Ezek után majdnem teljes bizonyossággal számíthatunk arra, hogy a magyar országgyűlés nem fog elnapoltatni; ellenben arra, hogy a birodalmi tanács akár bővebb, akár szűkebb alakban összehívassék, semmi kilátás, s így a birodalmat fenyegető veszélyek elibe azon tudattal mehetünk, hogy azokat valami újabb belügyi experimentummal tozóni a kormány éppen nem hajlandó. S a kormánynak ebben tökéletes igaza van!

Halmágyi Sándor.

Az unio.

A „M. Világ”-ban folyó hó 15-dikéről következő közlemény jelent meg:

Az erdélyi képviselők az unio tárgyában idős gróf Bethlen János szállásán tegnap d. u. értekezletet tartottak, mely, habár csupán eszmecserére szorítkozott is, és ekként végleges elvi megállapodást nem eredményezhetett, mégis megérdemli, hogy főbb mozzanatait ismertessük.

A magyar képviselők részéről — mint értesülünk — Ocsvay Ferencz terjeszté elő vázlatát azon kiindulási nézpontoknak, melyek az egyesülés foganatosításánál irányadók lennének.

Erdély — ezek szerint — közigazgatási és pénzügykezelési tekintetben az anyaországba olvadván, az erd. kir. udvari korlátnokság

Lapunk jövő száma a szent ünnepek miatt csütörtökön jelenik meg.

len. Károlytól 1. falco infus. — Ifj. Knöpfler Károlytól 6. madártojás és póksorozat. — Kremnitzkától 2 db antimon és 25 db kőzet. — B. Huszár Jánostól 1 db kényszerít a nyugra patak völgyéből Tibucza és Bérbor közt. — Radu Sándortól 1 db barna kösenes liguit. — Brassai Samueltól 2 db Koelreuteria paniculata és 4 to aesculus macrostachya. — A személyzet által gyűjtött 1 myocus avellanarius és egy póksorozat. — Vászarlattól 1 fehérs catus, 3 scirpus volg, 1 strix bubo, 1 podiceps rubricollis, 1 anas querquedula és egy rakás fenyőfa cseméje, pinus abies, p. silvestris, juniperus communis és j. nana.

Közlő: Finály Henrik,

titkár.

Külföldiek.

○ Azon hatáskereső hír, mit a „N. Fr. Presse“ bocsátott szárnyra, miszerint a háború kitörése esetében császárné Ö. Felsége egy felelős kormány élén vezetné az állam ügyeit, a felhatalos lapok által alaptalanul nyilvánították.

○ A nemzetiségi kérdés megoldásával megbízott országgyűlési választmány folyó hó 16-án ülést tartott. Az elnök, Somsich Pál, megnyitván az ülést, titkos szavazás útján 11 tagu albizottmány választatott Kubicza Pál, Markos István, b. Eötvös, Nyáry, Zsedényi, Kerkapoly Károly, Szentkirályi Mór, Armbruszt Péter, b. Podmaniczky Frigyes, Faur János és Bránováczy István személyében, kik is utasítottak, hogy javaslatukat terjeszték mielőbb a nagy bizottmány elibe.

○ Magyar legio. A „Journal des Debats“nak írják Triesztből, hogy a már rég meglevő magyar legiót, s a most alakulandó lengyel legiót Garibaldi sergéhez fogják csatolni. De e hírek a magyar legióra vonatkozó része, Klapka tábornok nyilatkozata után, nem sok hitelt érdemel.

○ Nagy Friderik porosz királyt egy abraza a „Sürg.“ szerint Erdélyben, Bükösön, F. Fehérben látható, a beszűtött pohár, tányér, kés, villa stb. királyi jelvényekkel, Galambfalvi huszárhadnagy egyik örökösénél, ki ezt a múzeumnak felajánlotta. Galambfalvi hadnagy a király abroszához így jutott, hogy a háború alkalmával a király tábora közelében tanyáztán, 16-od magával a táborba vágatott, s a legszebb sátor előtt leszállván lováról, a sátorban levő terített asztaltól az abroszt mindenestől összehajtván, hátára veté s visszaszánguldozott; de ekkor az államra felriadott poroszok tűzbe vették a Galambfalvi csak nyakán sebesülten menekülhetett társaival, vitéz védelem között. Az ekkor zsákmányul esett sok ezüst kanál, kés, villa, valamint Nagy Friderik szelencéje 1848 előtt még megvolt.

○ A gabona kivitel a vámegetlet és Schweitz határain át — a „Wiener Ztg.“-ban megjelent rendelettel — megtiltatt, mi a gabonárák, jelebb szállására alkalmas hatással lesz.

— Coloredo Mannsfeld, alsó-ausztriai landmarzall és dr. Zelinka András polgármester Bécs és Alsó-Ausztria lakosaihoz egy felhívást intéztek, melyben tudatják, hogy önkéntes csapatok alakítása tekintetéből egy bizottság fog alakulni, s hogy e bizottság pénzügyi ügyeket is fogad el. A bécsi nagy kereskedő házak és gyárak főnökei szintén egy csapatot szándékoznak alakítani kereskedőkből, mely a bécsi helyőrség távoztása esetére a helyőrségi szolgálatot venné át. Dr. Dumreicher orvosnár,

III.

A tapasztalat megmutatta milyen hiábavalók az egyéniség kifejlődése ellen intézett kísérletek; nem kell hát kétségbeesnünk a küzdelem végeredménye felől. Mi a történelem büntetését hordozzuk, ennyiből áll minden; mi azok vagyunk, a mikké ő tett bennünket; azonban mindig töltünk függ, hogy rajta módosítsunk s menetén változtassunk; de ez nem azt teszi, hogy behunyjuk szemünket a jelen való veszélyek előtt, melyek az idő haladtával mind súlyosabbak lesznek.

Az újkor társadalmának nagy veszedelmét megjelölté már ezelőtt harmincz esztendővel korunknak egyik legélesebben látó politikai férfa Royer-Collard eme bámulatra méltó két szóban: „Mind azok az ügyek, melyek nem a mi személyes ügyeink, az állam ügyei.“ E szerint a forradalom szabadságra állítván az egyéneket, egyszersmind megnevelte az egyéniség ellenében gördített akadályokat. Hogyan történhetett ez? A forradalom legfőképpen tagadólago és külsőleges volt; azt hitte, hogy az embernek szabaddá tételére elég annyi, ha széttepi azokat az intézményeket, melyek őt korlátozzák. Tiltakozás volt ez az egyén javára, azonban mégis eltérítette szem elől azt, a mi alkotja az egyéniséget, t. i. a léleknek önmaga feletti szabad és benső erőhatalmát. Kiindulási pontját az emberen kívül kereste, s csak a külső társadalom ellen, a rosznak következménye, nem pedig öka ellen intézett támadást, a helyett, hogy egyenesen az egyénhez fordult volna, a kiért és a ki által minden külső társadalom létezik. Az intézmények elölnek a fölve, de a lélek nem változott meg. Semmi reformon, újászülétesen nem ment át az egyén, s nem volt előkészítve új és új föld teremtetésére. Meg szabadulva a külső akadályoktól, olyanok találták magukat, a milyenné őt ezek az akadályok tették volt, eltörölte a régi kormányt,

befejeztetvén már június végével a tanfolyam, tanítványaival együtt a hadseregbe lép. Az önkéntesek toborzására vonatkozólag kibocsátott hirdetménynek, mint a bécsi lapok írják, örvendéses sikere van. Kora reggeltől estig fiatal emberek táboroznak a toborzó helyek körül. A tanulók körében egy „akadémiai legio“ alakításáról beszélnek, s legközelebb erre vonatkozólag egy felhívást fogna kibocsátani a rectoratus.

○ Ö Felsége, mint Bécsből írják, folyó hó 16-án körülbelül 80 tábornokot és törzstisztet méltóztatott kihallgatáson fogadni.

○ Báró Werther bécsi porosz követ, kit a bécsi „Sontag Ztg.“ már el is utasított volt, vasárnap este gróf Mensdorff estélyén volt s kitűnő vidám és barátságosnak mutatkozott. Beszélük, hogy a porosz királynak egy sajátkezű levele érkezett hozzá ugyanazon este és pedig a császárhoz szölvő. Azonban a hadikészületek nagy mérvben folynak minden oldalról.

○ A milánói kereskedők az által manifestálnak, hogy nagy asztalokat állítanak fel a vaspályánál, melyekről minden ott elmenő katonára egy-egy adag kenyeret, sajtot, bort és egy szivart kap.

○ A gabonakivitel betiltása iránti rendeletet a „P. Napló“ tüzetesebb tárgyalásra méltatja, s ez intézkedést a magyar gazdák közönsége nézve igen kellemetlen meglepetésnek nevezi. E tiltalmat gazdasági, politikai és nemzetgazdasági szempontból igen hátrányosnak nyilvánítja.

○ Francia sémlegesség. A „Patrie“ azt mondja, hogyha Ausztria az olaszok elleni háborúban győzelmes találna lenni, s a győzelemben nem tanúsítana mérsékletet, könnyen megeshetnék, hogy — Franciaország beavatkozik!

○ A sorozási üsseirő hivataloknál, állítólag, előkészületek tételenek június hó első napjaiban eszközöndő új sorozásra.

○ Türr tábornok Párisban volt, s miután ügyeit végezte, visszasietett Olaszországba. Bizonyosan nem a felesége megbízásából járt kelt, netalán valami új divatu főkötőt megrendelni.

○ Ministerválság Bécsben. Ne tartson senki tőle; csak a „Presse“ írja, s ő maga se hiszi. „Megint beszélük — ugymond — hogy a birodalom mindkét felének újabb concessioikat (!) adnának és Anersperg Carlos herceg be fogna lépni a miniszterimba, gróf Eszterházy Mór pedig vissza lép. Azonban részünkről e hírek nem sok hitelt adnak.“ — Megjegyzendő, hogy a „Pr.“ által említett ezen új miniszteri candidatus egy magasabb irodalmi műveltségű férfit, ki e téren figyelemre méltó tehetség jeleit adta, de ő magassága meglehetősen schmerlingista. A mi az „újabb concessio“kat illeti, világos, hogy a magyar országgyűlés nem concessioikért esdekel, hanem a magyar királyság törvényes jogainak kielégítését várja. Az eféle variációt csak azt árulják el, hogy némely embereknek mitől fáj a fejük, de hogy a birodalom ügyének használatának, határozottan tagadjuk.

— Vasárnap, pünköst első napján d. e. 10 órakor a nagyon tisztelendő kegyes rendi atyák templomában, több r. kath. dalárdai tag által, a zenekarban, műkedvelők szíves közreműködésével, Berecz Ede egyházi karnagy igazgatása alatt elé fog adni a Sz. Terézia című mise (II. Isabella spanyol királynénak ajánlva) három férfi hangra, Theodor de la Háché-től hangszerelő Berecz Ede, offortorium Colin A. S.-től.

s maga-magában hordozta a régi kormányt; eltörölte a kényuralmat s megtartotta azt a nevelést, melyet neki a kényuralom adott. Talán legelőször fordult elé a történelemben, hogy egy társadalmi állapotnak az ellenségeit semmiben se lássuk különbözni a védelmezőitől. A forradalomnak minden személyei hasonlítanak egymáshoz: lelkük, jellemük, szokásaik, sőt még véleményeik is mind közösek valának. E szerint az egyén olyannak maradt, a milyenné a régi társadalom teremtette, s a mely perczben kiszabadult anyagi bilincseiből, ugyanakkor a szokásnak és nevelésnek elkölési rablanczaiban maradt lebilincselve. Itt csak rombolás és nem újászülétes történt.

Az embert egyéné személye, a teszi, hogy van benne egy belső erő, mely által külsőképpen cselekszik, egy erkölcsi elv, melyből az ő látából tettei kifolynak. Semmi sem volt mind ebből a forradalom emberében. Minden erkölcsi elv helyett csak véleményei voltak; minden belső erő helyett bizonyos cselekvési ösztönei, mint pl. a katonai szellem, a zászló becsülete, a haza szeretete, mind olyan érzelmek, melyek egy sajátos magviseléség gyümölcsei, vagy a melyek mulékony természetűek valának. De abból az állandó érzelméből, mely alapul szolgálhasson az életnek, s abból az erkölcsi törvényből és szabályból, mely egyformán alkalmazható legyen minden pillanatban és a létének minden helyzetében, semmi sem volt benne. Philosophiai vélemények, vitézség, lelkesedés nem pótolják ki az erkölcsi meggyőződést, s képtelenek kormányozni a gyakorlati életet. Ha a polgári társaság hasonlíthatna egy akadémiához vagy egy csapatához: a francia min dennyel birna, a mivel ott kitűnhetnek; szerencsétlenségire nem így áll a dolog, s mihelyt felszabadult, újból gyámsághoz alá esett vissza.

Megfosztva ősi intézményeitől, nem volt meg

○ Az erdélyi urhéri papir a május 15-ki bécsi bűrzen 53, a magyarországi 60.50-en állott. Május 16-án ezüst: 126, arany 6 ft.

— A „Gazeta Narodowa“ egy vezércikkben élesen kikel azon lengyel menekültek ellen, kik talán az olasz kormány rendelkezése alá bocsátják magokat, hogy annak idejében lengyel szabadságot alkítsanak. A magyar menekültek, mondja a „Gaz. Nar.“ békésen viselik magokat, míg a pesti országgyűlés Béccsel a kiegyezkedés felett alkudozik. Miért támogatnák a lengyelek Olaszországot Ausztria ellen s azon Poroszország érdekében, mely mint tudva van, legmakacsabb ellene a lengyel nemzetiségnek?

— Az osztrák hadihajók az adriai tengerből vannak összpontosítva, minthogy a kereskedelmi tengerészet védelme végett idegen vizeken cirkáló járművek, újabb reudelet folytán állomásaikra tértek vissza.

— A leégett „Novara“ fregatton erősen dolgoznak a remélik, hogy négy hét alatt teljesen fel lesz szerelve.

— Nyilvános köszönet. Néhai Szabó Lajos, zabolai ref. tanító és nője birtelen történt halálukkal négy növeletlen, birtoktalan árva hagyva hátra magok után, azoknak felsegélésükre kezdivásárhelyi kántor Szaecsa János, Bodor János és László Mózes urak Keresztély Lázár ur által öt pengő forintot szolgáltattak az apóló kezébe. Az öntudat jutalma mellett fogadják az árva s azok apólója legforróbb halálját s köszönetét.

Fel-Doboly, május 10-én, 1866.

Bartha Károly,
fel-dobolyi ref. pap.

Politikai hírek

Ausztria. Lemberg, máj. 11. Starzynsky gróf (az előtt cs. k. örnagy) tegnap este azon császári felhatalmazással érkezett ide, hogy rögtön egy 1000 emberből álló önkéntes dzsidás-ezred alakításához foghat. Starzynski, ki jelentékeny vagyonát rendelkezésre bocsátotta, az ezred élére áll, s a tiszteket ő nevezi ki egész a főhadnagyig; a századosokat a császár nevezi ki.

Bécs, május 14. Itteni diplomatiái körökben forgó s különösen az orosz diplomatiában nagy figyelembe vett versio szerint Napoleon császár magatartásának, s kiválteppen auxerreai beszédének titka abban áll, hogy a Tuillériák kabinete Bismark gróffal titkos egyetértésben van a lengyel kérdésnek újból színterelése iránt. Ugy hallani, hogy egy lengyel állam alakítása forog szoban közöttük, a miért Poroszországnak Posen rendelkezése alá bocsátatnék. Gácsországra és a congressus Lengyelországra nézve esetleg kényszeritni szándékoznak Ausztriát és Oroszországot ezen részek kiadására. Ezen áron Napoleon kész volna a Rajnahatár kigazdálásától ellátni.

Angolország. London, május 14. A miniszteri „Observer“ ezt írja: Meglehet, hogy a szerződések s a kereskedelmi érdekek Angliát a háboruból való részvételre indítják, Ausztria becsülete s érdekei azt kívánják, hogy Poroszország törekvéseinek ellenszolgáltasson.

Franciaország. Páris, május 9. A császár auxerreai beszédéről a lapok mind nyilatkoznak, a kényes tárgyhöz való óvatossággal. A félh. „Pays“ egészen el van általa ragadtatva, s nem akar bővebb taglalásba ereszkedni oly beszédnek,

benne az a teremő erő és alapelv, melyből újak folyhattak volna ki. Hogy lehessen fennállani mindazonáltal, ha azok a kapesok, melyek az embereknek egymásközti viszonyait tartják fenn; el vannak szakadva és nincs mivel betölteni helyeiket? Az egyén szabad volt, az igaz, de csak az elszigeteltség árán. Gyöngének és az önmaga védelmére képtelennek érezte magát; hanem egy véd- és gyógy-szer kínálkozott: a nevelés és szokás hatalma a felé a rendszer felé tölta vissza őtet, mely alól magát emancipálta. Újlag visszahívta, hogy ugy szójunk, a tekintélyt, védszarnyal alá helyezte magát, s rábizta mindazokat a tiszteket, melyeket ő maga teljesíteni nem vala képes, egy fontos fel-tételt szabván mindazonáltal elébe: azt t. i., hogy soha se állítsa vissza azokat az intézményeket, melyeket ő lerombolt. Egy régi rendszernek ez a megújítása egy új nevet vett fel, mely így hangzik: központosítás, egy mesterséges kötelek, mely megengedi az egyéneknek, hogy elkülönített és egyszersmind egyesített állapotban éljenek, és a mely a maga egyetemes működésénél fogva mindenkit feloldoz a közügyekben való részvételtől. Ez a politikai gépezet elannyira az egyedüli kapes, a mely minálunk az embereket összetartja, hogy mihelyest ez odatesz, Franciaország egy olyan hangyabolyt képét mutatja fel előttünk, melyet egy mellette elmenő széljel rugott.

E szerint, a mint ezt igen jól megmondották, mindazok az ügyek, melyek nem valának a mi saját személyes ügyeink, az állam ügyei voltak. A magánélet Franciaországban mindig el volt választva a közélettől, de az elválasztás most tágasabbá lett mint volt valaha. Az egyének, ugy szólva, semmi sincs, mit csinálnak; a köz tevékenységnek nincs semmi időke, nincs semmi olyas tenni való, melyet valami leleményes gépezet éppen úgy meg ne tehessen mint ő. Az állam gon-

mely Franciaországban a leghazafiasabb érzelme- ket érinti. De szükségesnek tartja világosabban megmagyarázni: mit ért a „hazafias“ szó alatt. A hazafiasnak — ugymond — szerintünk nem fenyegetőzés, nem kibívás a külföld irányában; a hazafiaság szerencsére más eszközök által tud nyilatkozni, mint a háború, mely a legvégső szükségesség, midőn a becsület forog fenn, vagy a nemzeti érdekek kívánják. A hazafiaság szilárd és férfias kimondása azon elveknek, melyek alkotmányunk alapjának lényegét képezik; a Franciaország polgárosító hivatásában hit, annak a mi igazság védelmezése és tisztelése, megemlékezés azon mult-ról, a melyre a császár hivatkozik, a jövőnkben vetett bizalom, melyet III. Napoleon szilárd és bölcs kezeire bízunk. — A „Presse“ azt mondja, hogy az 1815-ki szerződések nem is léteznek már régóta s megsemmisítetteknek tekinthetők.

A „Patrie“ azt hiszi, hogy a császár leczkét akart adni a kamarának, s arra akarta emlékeztetni, hogy Franciaország a midőn selemességét fenntartja s a békét biztosítani igyekszik, egy nagy elyhez ragaszkodik, t. i. az 1815-diki szerződések detronizálásához, melyek Franciaországra s a szabadságra és polgarisodásra nézve oly vésztelesek valának. A kamarát illetőleg így vélekedik a „Patrie“: az auxerreai beszéd oly kijavítás, melynek szükségét érezte a közértelet, a mióta egy francia képviselő hallgatói helyeslése által kísérve az 1815-ki politikát védte és ajánlotta. A sértés nagy volt, a kijavítás flunepélyes.

Egy másik tudósítás szerint valóságos rémület idéztek elő a császár szavai, melyeknél keményebbeket még nem mondott. A miniszterek még alig nyújtának némi vigasztaló szavakat az aggódó közönségnek, s ime, a császár a legkeményebb szavakkal félre löki az 1815-diki szerződésekét. Ugy hallani, hogy Poroszországgal nagyon növekedett a barátság.

A „Mem.“ írja: „A Dunafejedelemségek helyzete igen komoly, miután Oroszország a nemetországi háború kitörése esetére rögtön 150,000 emberrel szándékozik intervénálni.

A császár auxerreai beszédének hatása annyival állandóbb, mivel általános hír, hogy nemcsak Porosz- és Olaszország egyesültek, hanem titokban Franciaország is Poroszországgal tart; mert különben megfoghatatlannak látszanék, hogy a császár — bár mennyire kívánt Thiersnek és a kamara többségének lesújtó választ adni — hogyan tehetett volna a császár olyan nyilatkozatot beszédében, a mely könnyen meghökkenhetné Poroszországot, ha nem volna a császár már előre bizonyos a berlini kabinet politikájáról.

Olaszország. A „Köln. Ztg.“-nak írják: A hadsereg már tökéletesen fel van készülve háborúra; egy idegen hatalomnak nem érdekelt hadi attacheja azt mondá levelező előtt, hogy az olasz hadsereg akármelyik európai hadsereggel megmérkőzhetik; a kifejtésére s tökéletesítésére fordított nagy áldozatok nem estek porba. A király maga veszi át a főparancsnokságot, s főhadiszállása San Micheli-ben lesz Bologna mellett. Az elemzés ugyanazon Accapató társulatra bízott, mely 1855-ben és 1859-ben megelégedésre teljesíté köteleességét. A tábori posta és távírda is rendeztetik. Garibaldiról mondják, hogy levelet írt a királynak, melyben nyilatkoztatja, hogy az első ágyuszó után átveszi az önkéntesek parancsnokságát; addig

dolgozik az egyén helyett, indítványoz; tanácskozik és határoz helyett. Hiszen ez is, ha úgy tesszük, egy fajtája a szabadságnak, de olyan szabadság, mely a személyes felelősségnek apasztásában, nem pedig növelésében áll.

Mi szabadoknak mondhatjuk magunkat úgy, ha a szabadság alatt azt a jogot értjük, hogy saját időnkkel saját hasznunkra rendelkezessünk; hanem ez meddő szabadság, s befolyása alatt az egyéniség személtomást gyengül. Egy ilyen kormányzás alá vetett egyéniség számára honnan jö-hessen a bölcsesség, a tapasztalat, a jellem, az ellenállási szellem s megérzése azoknak az érdekeknek, a melyek nekje minden embertársával közösek? Hogy az ember az egyéniségnek erről a kisebbőlésiről meggyőződhesseik, csak figyelmeztetnie kell azokra a számtalan nyilatkozatokra, melyeket mindennap hall a társalgásokban; s kevés fáradsággal átláthatja, hogy kortársaink közül igen sokan képtelensékké váltak egy vagy más közérdek kérdés felfogására. Jogok és kötelekségek, politikai elvek idegenebbek előttük mint a kínai forradalom vagy a nagy lama vallása; olyan sajátoságos kíváncsisággal szólnak felőle, mint valamely távoli és különös dolog felől, a minek tulajdonságáról valamieske értesítést szeretnének nyerni, vagy oly hideg közönyvel, mely mutatja, hogy mindez őket nem érdekli, mindez előttük ismeretlen dolog. Az egyén politikai neveltetése ma bizonyosan hátrább áll mint a 18-ik évszázadban, s nincs mit bámulni ezen, mert a köz- és magánügyek közötti választal nem vala oly nagy akkor mint ma, s a helyett, hogy összeomlott volna az a rendszer, mely ellen az egyén tiltakozott, újból előállott új alakban, mely még mesterkéltabb az előbbinél, s kevésbé alkalmas a közélet érzelmeinek kifejlesztésére.

(Folytatjuk.)

Medici tk foglalkozik az önkéntes csapatok szervezésével. Garibaldi családja már elköltöztet Caprera szigetről Livornóba.

Németország. Berlin, május 11. A „P. L.”-nak írják: „Ha mai értesítéseink nem csalnak, úgy a hangulat irányadó helyen oly izgatott, hogy óránként várható a parancs harcias cselekvényre. A király katonai környezetében Poroszországnak haladéktalan kilépését a német szövetségszövetségi államokhoz és a porosz hadsereg bevonulását Szászországhoz, mint szükségessé hirdetik. — Ugyanazon befolyásos katonai egyének azt nyilatkoztatták, hogy Auszria és Szászországnak oly lefegyverkezésre, a mint azt Frankfurtban Savigni indítványozta, többé nem szabad várni. A király nem hagyhatja a szászországi Elbe mindkét partját a szövetségi csapatok kezében, mert különben elvesz a főváros. Poroszországnak, — úgy végzik beszédüket harcosaink — a szövetségi szét kell robbantania és a hadi eljárásban a kezdeményezést meg kell ragadnia. A csapat-elindulási előkészületek úgy itt, mint a legközelebb eső nagyobb helyi városokban akként intézettek el, hogy már semmi kétség sem foroghat fenn; a legrövidebb idő múlva elindulnak. Mióta a

porosz hadsereg hadilábra állított, a külsőben álló háborúra az összes felszerelési tárgyak teljesebb tételére az eddigieknél sokkal nagyobb mértékű készletek történek, sőt szakemberektől is hallottuk csodálatukat kifejezni, a munkában levő iszonyú mennyiségű töltények fölött. Eddig egyedül lovak beszerzésére 12 millió tallér kifizetett el, hasonlólatlanul nagyobb összeget igényelt a várak felszerelése. A pottsdam, neissei, erfurti és engersi katonaiskolák bezárattak és növendékei besoroztattak.

München, május 11. Az egész hadsereg mozgósítva van; azok is beszállítottak, a kik csak 1867-ben lennének katonakötelesek; négy zászlóaljak állítottak.

Berlin, május 14. Mint bizonyost hallani, hogy tegnap porosz részről sommatio intézettek Hannoverához, s ezt megszállással fenyegetik, ha nem kötelezi magát szigorú semlegességre. Kormánykörökben ventilálják Hannover bekebelezésének és az 1849-ki birodalmi alkotmány rögtönzi proklamálásának kérdését.

Moldva-Olahország. Bukarest, május 10. A helytartóság a képviselőkamra megnyitása alkalmával ily nyilatkozatot tett: Az unio fenntartása szükséges. Egy idegen hercegnek trónraemlése az egyetlen biztosíték különféle aspirációk s

eszelen remények ellen. Az ország sorsának eldöntése a képviselők kezében van. Minthogy a hozzájárulni hg hajlandó elfogadni a trónt s a párisi conferentia ezt ellenzi: ennél fogva a kamarának még egyszer kell nyilatkoznia az ország akaratáról. Teli képviselő indítványára a kamra mindenekelőtt a választások igazolásához fog. Az ideiglenes kormány a török nagyvezértől egy iratot kapott, melyben a Porta erőszakos rendszabályokkal fenyegetőzik azon esetre, ha a románok továbbra is a conferentia határozata ellenére idegen bget akarnak a trónra emelni.

Ujabb. Ratibor, május 13. Tegnap délelőtt osztrák csapatok szállottak meg a cseh siléziai határt, Oderberg és Pruchna között. A vasut mellett fekvő Pietrovitz és Seibersdorf cseh falvakba horvátok érkeztek.

Hamburg, május 15. A „Börsenhalle“ bécsi levelezője jelenti, hogy „hiteles helyről“ hallani, miszerint igen pozitív jelek vannak Anglia közlekedésére nézve Auszriához.

Frankfurt, május 14. A „Frankf. Journ.“ hannoverai tudósítója szerint, tegnap Zimmermann államtanácsos tanácsára Poroszország a Hannovera közt szerződés kötött, melynek értelmében Hannovera mostani területe biztosított, ellenben Han-

novera kötelezi magát, hogy a mig lehet, semleges marad, azután pedig jelentékeny haderőt bocsát Poroszországnak rendelkezésére.

Az „Opinione“ azt állítja, hogy egy hatalmas masságit sem hozta javaslatba formszerűleg a congressust; azonban a párisi s a szent-pétervári kabinet egyetértve külön külön kérdést intéztek az államokhoz, melyeknek nemzetközi ügyei Európa békéjét fenyegetik, valjón alávetnék-e magukat egy congressus ítéletének.

Gabonaár Kolozsvárt május 17-én 1866.

(Alsó a. mérő, középpár.)
Tisztabúza 3 frt 20 kr. Elegybúza 2 frt 90 kr. Rozs 2 frt 56 kr. Árpa 2 frt — kr. Zab 1 frt 36 kr. Törökbuza 2 frt 58 kr. Pityóka 1 — kr. Marhabús fontja belváros 13, külvárosban 11 kr.

Távirati tudósítás a bécsi börzéről.

Május 18-án: 5%. Nemzeti kölcsön 100 frt. 61.20. 5% Metalliques 100 frt 54.15. — Bank-részvény 661. — Hitelintézeti részvény 200 forint 125.70. — London 10 ft st. 100 frt 23 1/4, kr 126.50. — Ezüst 127.50. — Cs. kir. arany 6.04. — 1860. kölcsön 69.70.

T. és felelős szerkesztő DOZSA DÁNIEL.

Sz. 931. 1866.

(188)

(2—3)

Hirdetmény.

Dobokamegye Törvényszéke tudatja, miszerint az Ocsvai Ferencz és neje ügyében Mágner Ignácz és neje ellen 1000 frt s járuléka iránti, utóbbiaknak 2703 frt 50 kr-ra o. ért. becsült 74 holdat és 75 □ öket tevő, dobokai nemes jószáguk újulói elárverezése végett folyó év július havának 19-dik napja, délelőtti 10 órákor határozottat a helyszínen Dobokán.

Mire vásárolni óhajtok oly figyelmeztetéssel hivatnak meg, miszerint a jószág együttesen, vagy darabonként fog eladni, és a bánatpénz a 2703 frt 50 kr megfelelő parcelláris becsár 10%-ja, és a vételár fele részben 30 nap, más fele részben pedig 60 nap múlva fizetendő le.

Nemes Dobokamegye Törvényszéke ílléséből.

Szamosujvárt, mártius 31-én, 1866.

Sz. 2020. 1866.

(185)

(3—3)

Árverezési hirdetmény.

Kolozsvár sz. kir. város palinka korcsmárlási joga a fels. kir. főkörmányszéknek 9891 — 1866. sz. alatti rendelete, s a vál. esk. közönség 118 — 1866. sz. alatti végzése nyomán újabb haszonbérbe adandó lévén, az a folyó év július 1-jétől számítottól 3 évre, tehát az 1869-ik év június utolsó napjaig közárverés útján ki fog adni, egy vagy több egymástól jól állani kész, a képes vállalkozóknak; a nyilvános árverés, folyó év június hó 18-án d. e. 9 órákor a város közgyűlési termében megkezdetik — addig is a szerződés egyes tételei a városnál a főbírói, szónoki, és előadói az 1-ső, 3-dik és 9-dik számú irodákban megtekintethetők lévén.

A felkiáltási ár 27,012 frt 50 kr-ban o. é. van megállítva, az 500 frtban már megállított ugyancsak ezen haszonbéri tárgyhöz tartozó fellegvári korcsmárlási jog bérén kívül; a vállalkozni kívánók kötelesek a felkiáltási összeg 10%-ját mint bánatpénzt, készpénzben — állam, vagy város nevére szóló passiv kötelezvényben az árverező bizottmányának a hozzájárulás előtt letenni; a kire, mint legtöbbet ígérőre a haszonbéri tárgy levereték, ennek biztosítására tartozik a haszonbér összegét egyszerűen megítő hiteles zálogat az árverező bizottságnak bemutatni, annak megvizsgálhatása és el- vagy el nem fogadhatása iránti határozata megtehetése végett.

Pecsét alatti ajánlatok (Offerte) is a fenn kitett menyiségi bánatpénz el látva elfogadtatnak, de csak az árverés megkezdéséig való időben, és azok az árverés bevégeztével nyitandók ki; utóajánlatok (Nachofferte) pedig el nem fogadhatók. Az idegen bérnyagok figyelmeztetnek, hogy a városba beszállítandó szesz után külön behozatali díj nem fizetetik.

A haszonbéri szerződvény a legtöbbet ígérőre, az ígért megförtéttével, s az árverezési jegyzőkönyv aláírásával azonnal, de a városra csak is a szabályzati jóvá hagyások után válik kötelezővé.

Sz. kir. Kolozsvár város közg. tanácsa 1866-ik év május 11-én tartott üléséből. Kiadta ELEKES ANDRÁS, h. aljegyző.

Sz. 1924. 1866.

(187)

(3—3)

polg.

Hirdetés.

Nemes Kolozsmegye idl. törvényszéke közhírré teszi, hogy öz. gr. Haller Gáborné, b. Bornemisza Józefa urnó tanusított elmebeli gyengesége folytán vagyonának kezelésére képtelennek nyilvánítván, személye és vagyona fölötti gondnoksággal br. Bornemisza János ur Kolozsvárt bízott meg.

Ns. Kolozsmegye törvényszékének 1866 május 12-én tartott üléséből.

NEM HIVATALOS.

LEGKITÜNBŐ SZEPÍTŐ-SZEREK!

Pártfogolva császári, királyi és hercegi udvaroknál!

Kittuntetve szabadalmak, szabad-levelek és érmei által!

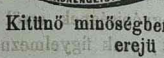
Dr. BÉRINGUIER L.

KORONA-SZESZE

(A kölni víz quintessentiája.)

Eredeti üvegesekben

1 frt 25 ujkr.

Kittűnő minőségben nemesak mint illat- és mosdó-víz, hanem mint dicső gyógy-erejű segédszer, mely az életszerveket élcsíti és erősíti.

Dr. BÉRINGUIER

növénygyöker-olaja

hoszszabb használatra elégséges üvegesben 1 frt o. é.

a legalkalmasab növényeszekből készítve, a hajak és szakál épen-tartása, erősítése és szépítésére, ugyisnt a kellemetlen fejkörpa és sümör-képződés meggátlására.

Dr. BÉRINGUIER

növényi hajfestőszer

(Teljes tokban kefél- és csészékkel 5 frt osztr. ért.)

Mint tökéletesen csészészerűnek és teljesen ártalmatlannak ismert szer, a hajak és szakál, úgy a szemöldök minden árnyazatú színre való tetszés szerinti tartós befestésére.

Valamennyi fentebbi cikik, mint feltűnő tulajdonságuk által dicsőrelesen bebizonyult tárgyak

valódiságukérti jótállással kizárólagosan kaphatók:

Kolozsvárt: WOLFF JÁNOS és Engel József gyógyszerészeknél, valamint: Besztercén: Kélp Ferencz; és Dietrich & Fleischer. Brassóban: Stenner F.; és Jekelius Ferdinánd gyógyszerészek. Dévén: Bosniák A. Décsen: Krémer Samu. Nagy-Engeden: Horváth Ferenc. Érsekbethodronon: Schmidt A. Városlőn: Ruzs János és Matherny Emil gyógyszer.; Kézdi-Vádrhelyt: Fejér Lukács. Maros-Vádrhelyt: Fogarasi J. D.; Medgyesen: Breckner Károly; és Vándory & Brandach. Segesvárt: Misselbacher J. B. & fia. Sz. Ujvárt: Placintár és fia gyógyszer. Szász-Régenben: Wachner Traugott. Szászseben: Weissörtel Ad. G.; Szebenben: Zöhrer J. F.; Székely-Keresztúron: Binder Márton. Sepsi-Szentgyörgyön: Vitályos Béla. Sz. Udvarhelyt: Kauntz J. A. gyógyszer.; Szeredában: Gözsy A.; Sz. Somlyón: Ruzsák Ignác. Tasnádon: Szongott Jakab. Tordán: Velits G. és Wolf G.; Zalatán: Megay Guszt. A. gyógyszer.

A becsár fele árán

adja a bécsi első és legnagyobb gyolcs- és vászonneműek

központi raktára

(Bécs, Tuchlauben N° 11.)

a legjobb és legolcsóbb férfi, női és gyermek fehérneműket mindenféle

nagyaság és választékban, fehér és színes ingek a legújabb minták szerint. A jó minőségek és bámulatos olcsó árak feltétlenül meglepnek minden vevőt.

A valódiság, jó munka és jótállásért kezesség vállalta-

tik. Azon ingek, melyek nem fognak találni, vissza cseréltetnek.

Kész uri ingek a legjobb kézmunkával.

Fehérfonalú vászonból, sima frt 3. — helyett csak frt 1. 50
Finomabb minőségű, fodros mell frt 4. 50 helyett csak frt 2. 30
Finomabb irlandi vagy rumburgi vászon frt 6. — helyett csak frt 2. 80
Finom rumburgi ingek, kézfónás frt 7. 50 helyett csak frt 3. 50
Legfin, rumb. ingek legszebb kézmunka frt 10. — helyett csak frt 4. 50

Kész nőingek, legszebb kézmunka és kézhímzés.

Sima vászon, nőingek összehúzó frt 4. — helyett csak frt 1. 90
Finom svájcingek, fodros mell frt 5. 50 helyett csak frt 2. 80
Uj modor, sziv és felhajtással, hímzeve frt 6. 50 helyett csak frt 3. 50
Eugenie, új modor, hímzeve frt 7. — helyett csak frt 3. 50
Marie-Antoinette, füző-ingek frt 6. 50 helyett csak frt 3. —
Viktoria, hímzett valódi Valenci frt 16. — helyett csak frt 7. —

Legújabb nő-pongyola és fészölőköpenyek.

Elegans, a legfinomabb perkalból frt 11. 50 helyett csak frt 8. 50
Angol szövetből, hímzeve frt 18. — helyett csak frt 8. 50
Női-nadrág shirtingből, legfinomabb frt 7. — helyett csak frt 2. —
Női-nadrág, hímzeve, vászonból frt 6. — helyett csak frt 2. 80
Női-éjjeli otthonka, sima frt 5. 50 helyett csak frt 2. 80
Elegans, gazdag hímzésű otthonkák frt 12. — helyett csak frt 6. 50

Női-éjjeli ingek hosszú ujjakkal frt 3. —, 3. 50 — 4. 50-ig.

(191) Legfinomabb vászon uri gatyák 19/8 (1—12)

1 vég irlandi vászon 48 rőtűs frt 34. — helyett csak frt 17. —
1 vég legfinomabb irlandi v. rumb. 50 r. frt 60. — helyett csak frt 24. —
Jó vászon zsebkendők fél tucattja 1, 1. 50, 1. 80, 2 frt-ig.

Legfinomabb, úgy vászonpatizst, fél tucattja frt 2 — 2. 50-ig.

A vidéki megrendelések gyorsan és pontosan teljesítetnek. Megren-

deléseknél csupán a válbőség megjelölése kérietik.

Adresse: An den Central-Depot der ersten und grüsten Leinen Wäche

Niederlage des Louis Modern, Wien, Tuchlauben N° 11.

STEIN JÁNOS könyvkereskedésében Kolozsvárt,

Harmath Józsefnél Tordán, Wittich Józsefnél Marosvásárhelyt, Dobray Nándornál

S. Udvarhelyt, Barthos Domokosnál S.-Szentgyörgyön, Vokál Jánosnál Nagyenyeden,

Sindél Károlynál Brassóban, Wagner Józsefnél Károlyfejtárvárt kapható:

Az általános polgári törvénykönyv,

mint ez jelenleg Erdélyben érvényes;

minden a legújabb időig megjelent és még hatályban levő utólagos rendeletekkel,

felvilágosító és utasító jegyzetekkel ellátva.

Irta Hilbi HALLER KÁROLY,

a kolozsvári kir. jogakademián az által. polg. törvénykönyv, váltó- és kereskedelmi jog, esőrendtartás

és az általános bányatörv. h. tanára; az igazságügyi elmél. Államvizsgálati bizottságnak tagja.

Ára 6 frt o. ért.

Peres és perenkívüli eljárásra

vonatkozó szükséges

rendeletek gyűjteménye.

Ára 1 frt 60 kr.

NÖVENDÉKEK LAPJA 1-65

april—decemberi folyama.

Szépirodalmi és ismeretterjesztő közlöny, ifjuság számára. Szerkesztette

Réthy Lajos. Füzve 3 frt. Csinos kemény kötésben 4 frt.

AZ ELÁTKOZOTT.

Regény 4 füzetben. Irta egy névtelen abbé, francziából

fordította Henter János.

Ára 4 frt.

„Egy szép asszony története“

regény két kötetben. Irta K. PAPP MIKLÓS. Ára 2 frt.

A bujakóralakok kór- és gyógytana.

Orvosok és művelt nem orvosok számára. A magyar orvosok és term. vizs-

gálók XI. nagygyűlése által a Pataky-díjjal koszoruzott pályamű.

Irta H. Ifj. Spányik József. Ára 1 frt.

TARTAROFF HERCEGNŐ vagy a CZÁRNÓ LEÁNYA.

Történeti regény két kötetben. Irta Mühlbach Luiza, fordította B.

Ára 2 forint.

Nyomatott az ev. ref. fótanoda betűivel (Bel-farkasutca 74 sz.)

!!Olcsó Bibliák!!

I. kiadás: Szent Biblia, azaz: Istennek ó és új testamentomában foglaltott egész szent írás. Magyarította Károli Gáspár. Sad-rét 592 lap, egész bőrkötésben. Ára csak 80 kr.

III. kiadás: ugyanaz félfives kiadás 552 lap, bőr-vászonba. Ára 2 ft 50 kr.

Csak újtestamentom.

Az egész újtestamentom és a Zsoltárok könyve. Zsebkiadás, vászon-kötésben. Csak 20 kr.

Ugyanaz: bőrkötésben aranyfűszéssel 50 kr.

Házassági ajánlat.

„Egy 24 éves földbírtokos ifju, mely titoktartás ígéréte mellett, házassági ajánlatokat kér, s elfogad Kézdi Kálmán ezim alatt, Post rest. Brassó. Feltételeztet-ven ajánló részéről, hogy falusias háztar-tásbani jártassággal, s fekvő vagy pénzbeli nászhozománnyal bír.“

GROSZ KÁROLY

fogorvos

tudatja minden fogbajban szenvedővel, ugymint fogat szükségével, hogy lakását június 1-től october közepéig Segesvárra teszi át.

Deszka-raktár!

CSIKI JÓZSEF külmonostorutca 59 szám alatti saját házával rendes és dús vá-lasztéku raktárt tart mindennemű deszka-nemből; különösen pedig ajánlja töké-letesen kiszáradt kész padozat (padi-mentum) tábláit, 1 és 1 1/4 czol vastag-ságu deszkákból, melyeknek lerakását is eszközölbeti; továbbá 1, 1 1/4, 2, 3 és 4 czolos fenyőfa deszka; 1, 2, 3 és 4 bukfa-deszka, juhar és hársfa-desz-ka, dió és kőrisfa founir, fűrészelt lécz, és több éves kiszáradt malom ke-rékhez való fogak gyertyánfából stb. elismert jutányos árakon ugyanott találhatók.

Egy jó és vidám szállás

Butorzattal vagy anélkül, van kül-monostorutczában 134-ik számú ház-cál illő bérbe, akár pedig kevés pénznek kamatjába, rövidebb vagy hosszabb időre lakni kiadó. Részletei ezek: 2 szép szoba, 1 téli és nyári konyha, és fakamara, hui s pince, s ha kívántatnék szekérszín is. Értekezni lehet ott helytt ház tulajdonos BRASSAY JÓZSEFFEL.

Eladó citromfák.

A bonyhai uradalomban eladatnak: 18 db magas koronás citromfák dbja 7 ft. 34 „ kisebb „ „ 6 „ 17 „ közependű koronás „ „ 4 „ 56 „ 5 és 7 évesek „ darabja 3 és 2 „ Megrendelhetők az uradalmi kertész-nél Bonyhá, utolsó posta Dicső-Szent-Márton.

Eladó citromfák.

A bonyhai uradalomban eladatnak: 18 db magas koronás citromfák dbja 7 ft. 34 „ kisebb „ „ 6 „ 17 „ közependű koronás „ „ 4 „ 56 „ 5 és 7 évesek „ darabja 3 és 2 „ Megrendelhetők az uradalmi kertész-nél Bonyhá, utolsó posta Dicső-Szent-Márton.

Iskola Alapítvány - Kolozsvári Központi Egyetemi Könyvtár - Fundatia pentru Scoala - BCU Cluj